Global Prayer Call 2015
100 DAYS | 27.1.–8.5.

Global Prayer Call 2015 (GPC) Böneguide 6+6+3

för Israel, för vår nation och för församlingen i vår nation

"Det är skaror på skaror i Domens dal …" (Joel 3:14)

"… och han [Jesus] ska skilja dem [nationerna] från varandra som herden skiljer fåren från getterna …" (Matteus 25:31-33)

Global Prayer Call är ett initiativ från tre europeiska organisationer som arbetar globalt

CHRISTIANS FOR ISRAEL INTERNATIONAL

Operation EXODUS

EUROPEAN COALITION FOR ISRAEL

VECKA 1: 25-31 JAN

Tacka Gud för Israel!

Det är alltid bra att börja vår bön och förbön med att tacka. Det finns mycket att tacka Gud för när det gäller Israel. Romarbrevet 11:17-18 talar om Israel, respektive Israels Gud, som olivträdets rot där vi som troende från nationerna blivit inympade. Romarbrevet 9:4-5 förklarar ännu tydligare vad den roten är genom de uppenbarelser och de frälsningshandlingar som Gud gett speciellt till det judiska folket och till Israel. Detta har nu blivit också vår rot, vårt fundament och vårt ankare som Jesu Kristi församling genom tiderna, i varje nation.

"De är israeliter, de har barnaskapet och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löftena. De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet. Amen." (Romarbrevet 9:4-5)

Utöver *"sina gåvor och sin kallelse"* (Romarbrevet 11:29) till det judiska folket, där vi har blivit *"inympade"*, har världen och församlingen fått ännu fler välsignelser från det judiska folket. Den överväldigande merparten av Bibeln (Gamla och Nya testamentet) skrevs av judiska författare. Idén med sjudagarsveckan med en dags vila kom från det judiska folket. De tio budorden. De tolv apostlarna. Den första församlingen i Israel. Alla judiska – enbart judiska! Vårt fundament! Våra rötter! Vilket arv! Vilket överflöd av uppenbarelse och andlig rikedom som vi, Jesu församling i hela världen, verkligen kan vara tacksamma för!

VECKA 3: 8-14 FEB

Be att församlingen blir en källa till genuin tröst för det judiska folket

Det är utifrån denna tacksamhet och denna ödmjuka kärlek som vi kan be för en tredje punkt: Att Jesu församling i hela världen blir en källa till överflödande tröst för det judiska folket i hela världen och för Israels folk i synnerhet. Bibeln ger kristna en mycket stark kallelse och mandat att göra precis det:

"Trösta, trösta mitt folk! säger er Gud. Tala ljuvligt till Jerusalem och förkunna för det att dess vedermöda är slut, att dess missgärning är försonad, och att det har fått dubbelt igen av Herrens hand för alla sina synder." (Jesaja 40:1-2)

Här talar Guds Ande till ett folk som uppenbarligen inte är det judiska folket. Han kallar på ett folk som ska trösta det judiska folket, ett folk som ska tala in Guds kärlek och uppmuntran i deras själar, som ska tala Guds ynnest till dem – och i synnerhet till dem som bor i Jerusalem. Detta är ett ord till församlingen i vår tid. Den tid när Gud samlar ihop människor av judisk börd från hela världen i deras urgamla hemland. Den tid när Jerusalem återupprättas som den judiska huvudstaden i det judiska Israel.

Efter Förintelsens tragiska händelser för precis 70 år sedan har *"Trösta, trösta mitt folk!"* blivit en order eller en fullmakt för miljoner kristna och hundratals kristna organisationer runt hela världen. Det utgör hörnstenen för Christians for Israel ännu idag. Låt oss be att Jesu församling i hela världen berörs och förvandlas av Jesu kärlek till hans eget folk som uttrycks i orden: *"Trösta, trösta mitt folk!"*

VECKA 2: 1-7 FEB

Be om ödmjukhet hos församlingen gentemot det judiska folket

Romarbrevet 11 innehåller de djupaste sanningarna i hela Nya testamentet om förhållandet mellan judar och kristna. Paulus tar upp förhållandet mellan en judisk *"rest"* (vers 5) och det judiska *"hela Israel"* (vers 26). Han tar upp den världsvida församlingens roll att vara ett exempel på Guds barmhärtighet och kärlek mot det judiska folket. Han talar om att först ska *"hedningarna i fullt antal"* (vers 25) komma in i Guds rike innan hela Israel blir frälst. Och han talar om faran för högmod hos församlingen mot den del av det judiska folket som inte har kommit till tro på Kristus, Messias:

"... då ska du inte förhäva dig över grenarna. Om du förhäver dig ska du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig. Nu invänder du kanske: "Grenarna bröts bort för att jag skulle ympas in." Det stämmer, de bröts bort på grund av otro, men du är kvar genom tron. Var inte högmodig, utan bäva. För om Gud inte skonade de naturliga grenarna ska han inte heller skona dig." (Romarbrevet 11:18-21).

Det är sannolikt den största tragedin i församlingens historia att Jesu församling under århundraden inte brydde sig om denna varning från aposteln Paulus. Den gängse undervisningen gick ut på att Gud har förkastat det judiska folket för alltid – tagit bort sin kärlek och kallelse ifrån dem därför att de förkastade Kristus och evangeliet. Därför reste sig församlingen vid olika tider i historien upp i trotsigt högmod mot det judiska folket. De blev förföljda på ett grymt sätt och hundratusentals mördades, särskilt under medeltiden. Utan dessa omfattande utbrott av kristen antisemitism i församlingens historia, hade inte Förintelsen som kostade livet för 6 miljoner judar under andra världskriget i Europa kunnat äga rum.

För Gud är detta en mycket allvarlig sak. Församlingen kommer inte, kan verkligen inte, vara Kristi vackra brud som väntar på sin brudgum Jesus återkomst, om hon inte har ångrat sig, omvänt sig från sitt gamla liv och rört sig från att i en högmodig ande kritisera det judiska folket till att älska dem i en ande av tacksamhet och ödmjukhet. Må Gud ge oss nåd att be att just detta sker, och må han öppna våra egna hjärtan att ta emot denna kärlekens ande genom sin stora barmhärtighet i enlighet med Romarbrevet 11:30ff.

VECKA 4: 15-21 FEB

Be för Israels återupprättande

I det att den Helige Ande håller på att dra det judiska folket hem igen till Israel från världens fyra hörn, är det en förmån och en glädje för oss att be för denna historiska rörelse och – där Herren låter oss göra det – till och med medverka i den. Christians för Israel hjälper, som en av sina viktigaste uppgifter, människor av judisk börd att invandra till Israel, och det är en glädje för dem att samarbeta med andra kristna organisationer som Ebenezer Operation Exodus International med flera som arbetar för samma sak. Be för detta stora arbete i enlighet med Herrens Ord:

"Än en gång skall jag upprätta dig, så att du blir upprättad, du jungfru Israel. Än en gång skall du ta upp din tamburin och dra ut i dans bland dem som är glada. Än en gång skall du plantera vingårdar på Samariens berg, och de som planterar skall själva njuta av frukten. Ty en dag kommer då väktare skall ropa på Efraims berg: Kom, låt oss dra upp till Sion, upp till Herren, vår Gud. … Se, jag skall föra dem från landet i norr och samla dem från jordens yttersta hörn, bland dem både blinda och halta, både havande kvinnor och barnaföderskor. I en stor skara skall de komma tillbaka hit." (Jeremia 31:4-6, 8)

VECKA 5: 22-28 FEB

Be för Jerusalems frid och härlighet

I Psalm 122:6 uppmuntras vi att be om frid för Guds heliga stad och *"den store kungens stad"* – för Jerusalem:

"Be om frid för Jerusalem! Låt dem som älskar dig vara trygga. " (Psalm 122:6)

Samtidigt säger Bibeln oss att en varaktig och säker fred inte kommer förrän *"Fridsfursten"* återvänder till sin egen stad. Då kommer Jerusalem uppleva fullheten av alla de löften som Gud har gett – uppleva sin fulla härlighet. Men för att detta ska ske, är miljontals bedjande väktare kallade att *"påminna"* Gud om dessa bibliska löften genom förbön:

"För Sions skull vill jag inte tiga, för Jerusalems skull vill jag ej unna mig ro, förrän dess rättfärdighet går upp som solens sken och dess frälsning lyser som ett brinnande bloss. Hednafolken skall se din rättfärdighet och alla kungar din härlighet. Du skall få ett nytt namn, som Herrens mun skall bestämma. … På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare. Varken dag eller natt får de någonsin tystna. Ni som ropar till Herren, unna er ingen ro. Och ge honom ingen ro, förrän han fast grundar Jerusalem och gör det till en lovsång på jorden." (Jesaja 62:1-2, 6-7)

Jerusalem kommer att vara centrum för sluttidens strider innan Herren själv återvänder till Olivberget, öster om Gamla staden i Jerusalem, som det är förutsagt:

"På den dagen skall han stå med sina fötter på Oljeberget, mitt emot Jerusalem, österut …" (Sakarja 14:4a)

Därför är Jerusalem verkligen värt högsta uppmärksamhet i vår bön och förbön.

VECKA 6: 1-7 MAR

Be att *"hela Israel"* blir frälst

När Gud kallade Abraham (1 Moseboken 12:1-3) var det början på frälsningshistorien, av och genom det judiska folket. Hela Israels frälsning efter att missionsbefallningen fullgjorts kommer att utgöra höjdpunkten för mänskligheten under denna tidsålder.

"Bröder, jag vill att ni ska känna till denna hemlighet så att ni inte har för höga tankar om er själva: förhärdelse har drabbat en del av Israel , och så ska det förbli till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. Och det är så hela Israel ska bli frälst, som det står skrivet: Från Sion ska Frälsaren komma och ta bort ogudaktighet från Jakob. Och detta är mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder." (Romarbrevet 11:25-27)

Det är en förbluffande uppenbarelse att upptäcka att fullbordandet av Jesu befallning att predika evangelium om Guds rike till hela världen är sammantvinnat med Paulus uppenbarelse här. Efter att hedningarna i fullt antal kommit in, kommer det judiska folket att bli frälst som helhet på nationell nivå, alldeles som de gamla profeterna förutsade, i likhet med dem som omnämns av Paulus i Romarbrevet 11:27. Vi läser i Sakarja:

"Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönens Ande, så att de ser upp till mig som de har genomborrat. De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde." (Sakarja 12:10)

Mitt under sluttidens strider om Jerusalem kommer den Helige Ande att utgjutas över Israel. Den Helige Ande kommer som en bönens Ande. Hela Israel kommer att inse att det är bara Gud som kan rädda dem. Det är bara Guds nåd som kan rädda dem – fysiskt och andligt. Och i det ögonblicket kommer *"slöjan"* att lyftas från deras ögon – och de kommer att *"se"* den korsfäste. Det kommer att hugga till i deras hjärtan – som det högg till i Josefs bröder när de plötsligt förstod att Josef inte var en främmande härskare utan deras bror, deras eget kött och blod (1 Moseboken 45). Som det högg till i hjärtat på de tre tusen på pingstdagen när de plötsligt förstod att den man som deras ledare hade överlämnat till romarna för att korsfästas verkligen var den Messias som deras profeter hade förutsagt (Apostlagärningarna 2:37). Genom Guds uppenbarelse till omvändelse kommer *"hela Israel"* att vända sig till Gud i ödmjuk bön och åkallan (Sakarja 12:10). Efter det kommer det inte att dröja länge förrän Jesus återvänder och står med sina fötter på Olivberget (Sakarja 14:4).

Låt oss också be för denna väckelses *"förstlingsfrukt"*, den messianska församlingen i Israel.

Sammanfattningsvis ser vi: Att be för missionsbefallningens fullbordan, att be för hela Israels frälsning och att be för Herrens återkomst är tätt sammanflätade och står i fullkomlig överensstämmelse med Guds vilja så som den uppenbaras i Bibeln. Sammantaget uttrycker de Guds planer och syften för frälsning i vår tid och generation. *"Amen, kom Herre Jesus!"* (Uppenbarelseboken 22:20b)

VECKA 7: 8-14 MAR

Be för uppenbarelsen att Gud älskar vår nation!

Gud älskar vår nation! Gör du det? En del av oss kämpar med att ha en grundläggande positiv inställning till vår egen nation. Men som förebedjare har vi inget val. Vi måste söka Guds hjärta som är fullt med kärlek och försoning i förhållande till vårt eget folk. Vi kan inte be utifrån Guds kärlek om vi har en dömande och kritisk ande. Men som präster bör vi be utifrån Guds kärlek. Vi läser i 1 Petrusbrevet 2:5:

"Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap som ska bära fram andliga offer som Gud tar emot med glädje genom Jesus Kristus."

Vi bör vara lika Abraham som stod inför Gud i förbön för Sodom och Gomorra (1 Moseboken 18:22-33). Vi bör inte likna Jona som flydde från sin uppgift att predika omvändelse för Nineve – orolig för att Gud skulle förbarma sig över denna huvudstad i Israels främsta fiendeland vid den tiden. (Jona 1:1-3, 4:1-2)

Vi behöver vara medvetna om att Gud reste upp nationerna ur Noas ättlingar (1 Moseboken 10) under regnbågens förbund, det förbund som Gud slöt med Noa. På hela mänsklighetens vägnar! Detta är ett nådens och barmhärtighetens förbund. Till mänsklighetens välsignelse och fromma fastställdes här de grundläggande lagarna i naturen (1 Moseboken 8:21-9:17). Som Gud älskar varje individ, älskar han också varje kollektivt uttryck i mänskligheten – varje språk, folk, grupp och nation! Som män och kvinnor är skapade till Guds avbild, reflekterar folk och nationer Gud på ett kollektivt sätt. Han älskar inte nationernas synd – eller individernas synd – men han älskar dem så som han skapade dem. Han vill till och med hela dem till slut, som vi läser i Uppenbarelseboken 22:2:

"Mitt på stadens gata, på båda sidor om floden, står livets träd. Det bär frukt tolv gånger, varje månad ger det sin frukt, och trädets löv ger läkedom åt folken."

Därför: Be för vår nation utifrån Guds kärlek. Be att vår nation omvänder sig från vad det än är som misshagar Gud för att Guds försoningskraft och försoningsavsikter ska bryta igenom till vårt folk och vår nation. Be att vår nation får vara och i ännu högre grad bli en välsignelse för Israel (1 Moseboken 12:3).

VECKA 8: 15-21 MAR

Be om ödmjukhet, lydnad och gudsfruktan i vår nation: Stå emot Babylons andemakt i och över vår nation!

Utifrån 1 Moseboken 11 och Jesaja 14 förstår vi att Babylons andemakt är en upprorets, högmodets och självständighetens ande (1 Moseboken 11:4, Jesaja 14:13-14). När folk och nationer upptäcker makten i enhet, frestas de till en felaktig stolthet i den makten – och börjar förlita sig på sin egen styrka. Som Adam och Eva frestades som individer i begynnelsen – i 1 Moseboken 11 börjar samma slags frestelse uppträda i det kollektiva medvetandet: De vill bli som Gud! De vill ta sitt öde i sina egna händer, oberoende av Gud, och själva besluta vad som är gott och vad som är ont, vad som är rätt och vad som är fel. De lämnar gudsfruktan. De lämnar ödmjukheten och känslan av att vara beroende av Guds nåd, barmhärtighet och välsignelse.

När vi står emot Babylons andemakt innebär det andlig strid. Var därför noga med att ta på hela Guds vapenrustning som beskrivs i Efesierbrevet 6:10-18.

När vi ser exempel på uppror, högmod och förmätenhet i vår nation: Be om Guds barmhärtighet över vår nation. Be att Han använder sin församling som en Jona i våra dagar att predika att Gud av nåd genom sin Helige Ande ger utrymme för ånger och omvändelse i ledarnas hjärta och i folkets hjärta. Att de omvänder sig som folket i Nineve omvände sig: från den störste till minste av dem (Jona 3:5). Be att de befrias från varje högmodets, upprorets och oberoendets ande som skiljer dem från Gud. Be också för församlingen i vår nation att den inte är delaktig i den gudlösa anden i och över vårt land, utan att den vandrar inför Gud och inför nationen i Herrens Ande: en ödmjukhetens och gudsfruktans Ande i tacksamhet för Guds nåd och barmhärtighet som församlingen litar på i glädje och ödmjukhet.

BÖN: Käre himmelske Far, vi kommer inför din tron av nåd i Jesus Messias namn, Din älskade Son, vår Frälsare, för att proklamera Hans Herravälde över det fäste som det andliga Babylon har i vår nation Sverige. För det står skrivet: *"När han till det yttre hade blivit som en människa, ödmjukade han sig och blev lydig ända till döden – döden på korset. Därför har Gud också upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän ska böjas, i himlen och på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herren, Gud Fadern till ära."* (Filipperbrevet 2:7b-11)

VECKA 9: 22-28 MAR

Be att vår nation välsignar Israel: den nation som välsignar Israel kommer att bli välsignad!

I Herrens ögon är det viktigaste beviset för ett folk och en nation dess beredvillighet att tacksamt bejaka det utvalda folket, det judiska folket, som en Guds gåva, det vill säga som en välsignelse till mänskligheten. (1 Moseboken 12:1-3). Israel är inte perfekt. Bibeln är mycket tydlig på denna punkt. Men i Romarbrevet 11:28-29 visar Bibeln oss att Guds val av Israel inte har sin grund i deras storhet eller deras goda gärningar. Det har sin grund i Guds förbund med fäderna. Och Gud har aldrig ångrat eller återtagit *"sina gåvor och sin kallelse"* till det judiska folket och Israel (Romarbrevet 11:29). Jesus själv bekräftade att alla löften till Israels barn fortfarande gäller och är i effekt – till välsignelse för nationerna (Romarbrevet 15:8-9).

Det finns många sätt som en nation och dess ledare kan välsigna Israel på. De kan välsigna Israel genom att visa respekt. De kan välsigna Israel genom att visa tacksamhet för allt som Israel åstadkommit till godo för samhället och civilisationen. De kan välsigna Israel genom konstruktiva diplomatiska relationer. De kan välsigna Israel genom opartiska handels- och affärsförbindelser. De kan välsigna Israel genom kulturellt utbyte, studentutbyte, främjande av turism och på många andra mycket praktiska sätt. De kan välsigna Israel genom att be dem om råd i fråga om utveckling, säkerhet, företagande – för att bara nämna några få exempel. De kan välsigna Israel genom att visa förståelse för de faror och komplexa förhållanden som Israel står inför i konflikten i Mellanöstern och genom att verkligen försöka göra en opartisk bedömning av konflikten. Be för vår nation att fortsätta vara och mer och mer bli en välsignelse för Israel!

VECKA 10: 29 MAR – 4 APR

Be om Guds barmhärtighet över vår nation: domens tre kriterier – må vår nation röra sig bort från dem!

I Bibeln läser vi att de nationer som inte vill tjäna Israel ska förgås (Jesaja 60:12). I Joel läser vi de tre kriterierna för domen (Joel 3:1-3).

1. Att förskingra folket (och hindra deras återkomst).
2. Att dela landet Israel, det heliga landet (och Jerusalem).
3. Att inte ha respekt för judars liv genom att behandla dem som oviktiga och utan värde. Vilket som helst av dessa kriterier eller alla tre framkallar Guds dom över en nation, såvida den inte ångrar sig och vänder om från det.

Om vår nation har syndat mot det judiska folket beträffande något av dessa kriterier eller alla tre, måste det till omvändelse på tillämplig nationell nivå för att Guds välbehag åter ska kunna komma över nationen. Detta är något som kristna i Tyskland har tagit mycket allvarligt på under de senaste decennierna. Och vi tror att Tysklands fredliga återförening var ett tecken på uppmuntran från Herren. Han godtar vårt hjärtas förkrosselse när det gäller Förintelsen. Och Han uppmuntrar oss att fortsätta vandra i frukten av den omvändelsen.

Och i dagens situation, speciellt när det gäller internationella organisationer som FN, EU, sammanslutningar av afrikanska eller asiatiska länder, krävs det mod för att simma mot strömmen av anti-israeliska uppfattningar. Be för våra ledare att de kan finna det modet. Och be för församlingen i vår nation att kunna uppmuntra och stödja vår regering i den riktningen. Be att vår nation inte förgås när Jesus kommer tillbaka (se Sakarja 12:9 och 14:3-4 liksom Joel 3:14-16).

VECKA 11: 5-11 APR

Fårnation eller getnation? – Trösta och betjäna *"en av dessa minsta"* av Jesu bröder!

I Nya testamentet talar Jesus själv om domen över nationerna i sin undervisning om sluttiden (Matteus 25:33ff). Om man binder samman denna liknelse (eller profetia) i Nya testamentet med Gamla testamentets undervisning om Israel, nationerna och domen över nationerna, med utgångspunkt i 1 Moseboken 12:3, förstår man att *"dessa de minsta"* av Jesu bröder är det judiska folket (Matteus 25:25-40). Det judiska folket är den folkgrupp som har lidit mer än någon annan folkgrupp genom hela människans historia. Förintelsen var i verkligheten den slutliga kulmen på deras lidande i historien som hade börjat med slaveriet i Egypten vid Mose tid för 3.500 år sedan. Vad gjorde nationerna när de bevittnade det judiska folkets lidande? Vad gör folken och nationerna idag när de ser det judiska folket och Israel attackeras av sina fiender? Detta är frågan som Jesus kommer att ställa när nationerna är samlade inför honom vid hans återkomst.

Kära förebedjare: Om vi vet om tillfällen i vårt folks historia då judar har lidit och våra ledare och de flesta bland vårt folk varit likgiltiga till deras lidande – bekänn detta inför Herren och be om förlåtelse i samma anda som Daniel (Daniel 9:3-5). Om vi ser att judar lider i vårt land idag – ropa till Gud om att han ska gripa in på deras sida – och visa församlingen och vårt lands ledare att vi har ett ansvar för det judiska folket och Israel. Och så långt vi bara kan – låt oss vara ett föredöme för våra kristna bröder och systrar och vårt folk genom Guds nåd och i den Helige Ande, Jesaja 40:1: *"Trösta, trösta mitt folk!"*

VECKA 12: 12-18 APR

Be om gudsfruktan hos vår regering när det gäller Israel

I 1 Timoteusbrevet 2:1-2 uppmanas vi att be för våra ledare och vår regering – för *"alla i ledande ställning"*:

"Först av allt uppmanar jag till bön, åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på alla sätt gudfruktigt och värdigt."

I Jeremia 31:10 får vi som hämtats ut ur nationerna (det betyder oss som kristna!) en kallelse att tala till nationerna (och deras ledare) och göra dem medvetna om att Israels Gud, Jesu Kristi Far, står bakom hopsamlandet av det judiska folket i sluttiden. Och vi måste varna dem för att stå emot Guds verk! I Psalm 2 uppmanas nationerna och deras ledare att inte göra uppror mot Gud och hans planer för Israel – annars kommer Messias att döma dem (Psalm 2:12). Nationerna och deras ledare får befallningen att förbli i Herrens fruktan när det gäller Guds ynnest mot Sion.

Därför: Låt oss be om gudsfruktan hos vår regering när det gäller Israel!!!

VECKA 13: 19-25 APR

Be för församlingen att den är *"salt och ljus"* i vår nation

I Matteus 5:13-16 undervisar Jesus oss som är hans lärjungar om uppdraget att vara *"salt och ljus"* i vår omgivning, vårt folk, vår nation:

"Ni är jordens salt. … Ni är världens ljus. … På samma sätt ska ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Far i himlen."

Detta innefattar vårt ansvar att fungera som salt och ljus i vårt land när det gäller ett välsignat förhållande mellan vårt land och Israel. Som församlingen är vi vår nations "samvete". Vi ska vara ett föredöme för vår nation. Detta är anledningen till att Paulus varnar Jesu församling för varje form av högmod mot det judiska folket (Romarbrevet 11:17-20).

"… då ska du inte förhäva dig över grenarna. Om du förhäver dig ska du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig. … Var inte högmodig, utan bäva."

Som församling får vi inte falla i samma grop som nationerna har fallit – förvillelsen från Babylons ande, stolthetens och förmätenhetens ande. Vi måste vara ett föredöme för våra nationer i vad det innebär att vara en välsignelse för det judiska folket och Israel. Så be för Jesu församling som helhet i vårt land, att den må be för Israel, trösta Israel, välsigna Israel, besöka Israel, samarbeta med Israel – och genom att göra detta vara ett föredöme och öppna dörrar så att vår nation kan följa efter!

VECKA 14: 26 APR – 2 MAJ

Be för församlingen: Att den tar sitt prästerliga ansvar för församlingen och nationen

En del av oss och en del av våra församlingar, nätverk och rörelser har en särskild kallelse till och smörjelse för bön och förbön. När det gäller Israel kan vi se oss som *"väktare på Jerusalems murar"* (Jesaja 62:6-7). När det gäller vårt land och vårt lands ledare har vi ett ansvar att be för *"alla i ledande ställning"* för att vårt land ska få leva i fred och välstånd (1 Timoteusbrevet 2:1-2). Låt oss uppmuntra varandra att behandla båda på samma seriösa sätt: Bönen för Israel och bönen för vår nation i förhållande till Israel utifrån 1 Moseboken 12:3:

"Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade."

För 70 år sedan och mer saknades sorgligt nog detta slags bön. Det saknades bön för det judiska folket liksom för Europas regeringar. Idag liknar hotet mot Israel, hatet mot Israel, ondskan och de militära styrkorna mot Israel i hög grad det som det judiska folket fick uppleva för 70 år sedan eller mer. Det är en annan ideologi, en annan klädedräkt – men det är samma innehåll, samma hat, samma fanatism. Men nu är det inte enbart ett europeiskt fenomen – det har blivit globalt. För 70 år sedan och mer, sov den största delen av församlingen, även den bedjande församlingen. Be att samma sak inte händer en gång till i vår tid. Tvärtom: Be att den bedjande församlingen vaknar upp så att hela församlingen kan vakna till att vara "salt och ljus", ett folk av präster och profeter.

VECKA 15: 3-10 MAJ

Be om ett välsignat förhållande mellan Israel och vårt land – med församlingen som en central del

Herren vill göra detta innan han återvänder: Han vill hjälpa så många nationer som möjligt att inför hans ankomst och när Domens dal närmar sig (Joel 3:14-16) till slut räknas som en fårnation i domen och inte som en getnation (Matteus 25:31ff). Om vi har en biblisk förståelse av församlingens kallelse och makten i bön och förbön, förstår vi att den bedjande församlingen har ett avgörande ansvar för nationernas slutliga öde som hänger ihop med deras förhållande till det judiska folket och Israel. Grunden för vår bön är 1 Moseboken 12:3:

"Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade."

Således: Be för Israel i en ande av ödmjukhet, tacksamhet och kärlek. Be att vår nation får bli och vara en välsignelse för Israel och det judiska folket. Och be för församlingen att den kan vara en central del i vår nations förhållande till Israel, andligt och praktiskt.